

Nr 488.

Av herr **Senander m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 196, angående pension och understöd åt vissa i statens tjänst anställda personer m. fl.*

I nämnda proposition föreslås under 16:o, att f. d. byråchefen i generalpoststyrelsen, Johannes Döss, må från och med den 1 januari 1944 under sin återstående livstid av postmedel uppbära ett årligt understöd av 3 000 kr.

Döss dömdes på sin tid genom utslag av hovrätten och Kungl. Maj:t till avsättning från sin befattning som byråchef därför att han i samråd med annan tjänsteman föranstaltat om teckning i postsparbankens namn av vissa större obligationsposter, vilka därefter utan generalpoststyrelsens tillstånd överförts på Döss och den andre tjänstemannen personligen samt försålt för deras räkning, varigenom Döss tillskansat sig en vinst av 22 854 kr. 22 öre. Döss förpliktades genom rättsutslaget återbetala detta belopp jämte ränta till statsverket.

Såsom motivering till förslaget framhålls i handlingarna, att Döss nedlagt »ett högst värdefullt organisations- och förvaltningsarbete» och varit »den drivande kraften vid postsparbankens omorganisation». Det hör till sällsyntheterna att man på dylika grunder hyser överseende med brott begångna av statstjänstemän. Många dugande befattningshavare ha för lindrigare förseelser än vad det här gäller bestraffats med avsked och förlust av alla sina rättigheter som statstjänstemän. Någon pardon har inte getts därför att de haft erkännande som skickliga tjänstemän. De ha emellertid befunnit sig väsentligt lägre på löneskalan än en byråchef.

Det förtjänar framhållas, att Döss under sin tjänstetid i postverket blivit särskilt premierad för sina »förtjänster». Han synes i det fallet ha varit synnerligen omhuldad. Det brukar inte vara vanligt, att statstjänare tilldelas gratifikationer för att de utföra vad de enligt sina tjänsteåligganden äro skyldiga att utföra. Men Döss har vid tvenne tillfällen tilldelats gratifikationer av Kungl. Maj:t, ena gången med 3 000 kr. och den andra med 9 000 kr. Man synes inte ha överdrivet stora anspråk på byråchefer i stats-tjänst, när man anser sig böra premiera dem, om de överraska med »framstående insatser». Härmed må emellertid vara hur som helst. Döss arbete som byråchef synes ha blivit rikligt belönat och kan näppeligen åberopas som skäl för att man nu ytterligare skall premiera honom genom ett årligt understöd på 3 000 kr.

Döss har för övrigt, efter det han sakfällts för sin förseelse, behandlats med en påtaglig generositet av statsmakterna. Sålunda har han genom riksdagsbeslut år 1934, på regeringens förslag, befriats från betalnings-skyldigheten beträffande det belopp om 22 854 kr. 22 öre som han genom sina manipulationer »förtjänat». Att gå längre i välvilja är ur alla synpunkter obefogat.

Med hänvisning till vad ovan anförts vilja vi hemställa,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 196 i vad den avser punkt 16:o.

Stockholm den 22 mars 1944.

K. E. Senander.

Set Persson.

H. Hagberg.
